

16/07/2014

לכבוד:

שרת הבריאות, גב' יעל גרמן

שר האוצר, מר יאיר לפיד

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים יומיים אלה נפרוש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

לפניכם סיפורו של ש', שאביה נאלץ להמתין שעות ארוכות בחדר מיון במצב קשה ומסוכן עקב העומס:

"אבא שלי הופנה למיון ע"י רופאת משפחה בגלל איזה סימפטום שהגיע חודשיים אחרי אשפוז קודם.

הגענו למיון של בית חולים גדול במרכז. במיון שם יש פי 2-3 מאבטחים מאנשי צוות, ולא סתם. בלתי אפשרי לקבל שם יחס, אפילו לשאול רק מתי מישהו יראה אותו. אני ואמא שלי בילינו בתורנויות על הדלפק של תחנת האחיות כדי לנסות לתפוס שבריר שנייה שבו אחת האחיות פנויה לענות על שאלה, וזה לוקח שעות. בזמן הזה המאבטחים, ויש הרבה מהם, מלחיצים את כל הנוכחים. עוברים לידי ואומרים לי להתרחק מהדלפק של האחיות ואז להתרחק מהאמצע של החדר וכל שנייה מעירים לאנשים שרק עומדים בשקט, לא ברור למה.

אחרי כשלוש שעות במיון, רופא החליט לאשפז את אבא שלי, שבינתיים לחץ הדם שלו רק טיפס (שוב, עברו שעות אז זה הגיוני). ניסינו להבין מאחת האחיות מתי יאושפז. הערב הגיע, וקבלה למחלקה הרי לוקחת זמן. חיכינו במיון בלי סיבה כארבע שעות נוספות (!) עד שאחות התפנתה להרים טלפון למחלקה כדי לוודא שהם יכולים לקבל אותו. ארבע שעות מיותרות והשעה קרובה לחצות.

מיד כשאמרו שאפשר לעלות, התחלנו בתזוזה, והאחות במיון שאלה אם להזמין כסא גלגלים. לאור ההתנהלות המזעזעת החלטנו לוותר ועלינו עם אבא שלי במעלית למחלקה.

כשהגענו למחלקה הוא כבר היה צריך לקבל כדורים שהוא נוטל בערב, אבל זה עוד ניחא. הרופאה במחלקה היתה מזועזעת שאדם שמאושפז עקב לחץ דם גבוה אחרי צנתור עלה ברגל (אם כי במעלית) למחלקה. ניסינו להסביר לה למה, אבל בתכל'ס כנראה שהיא צודקת. לשמחתנו לא קרה שום דבר.

בסוף הסיפור, אחרי שמונה שעות במיון ואחרי חצות אבא שלי היה יכול סוף סוף לשכב לישון במחלקה אליה ייתכן שלא היה מגיע אם לא היה צריך לשבת ארבע שעות בבית המשוגעים שנקרא חדר מיון."

מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחריות נמצאת בידיכם.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חייהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם מדי יום ביומו עד כמה גרוע המצב, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המיידי,

צוות "מכתבים לבריאות"

העתקים:

חברי ועדת העבודה, הרווחה והבריאות בכנסת